

Nr 6 (85)

Olsztyn, czerwiec 2006

WIADOMOŚCI UNIWERSYTECKIE UWM

**Laudacja arcybiskupa Edmunda Piszczu,
wygłoszona przez ks. prof. Cypriana Rogowskiego
podczas Święta Uniwersytetu 1 czerwca 2006**

Święto Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego to dzień szczególnie dla całej społeczności akademickiej. Uroczystość dzisiaj rozpoczyna niezwykle doniosły moment wręczenia Medalu *Benemerenti Universitati Nostrae* księdzu arcybiskupowi dr Edmundowi Piszczowi, metropolicie Kościoła warmińskiego – wielkiemu kanclerzowi Wydziału Teologii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Przypadł mi w udziale wielki zaszczyt wygłoszenia laudacji i przedstawienia podczas tej ceremonii osoby i zasług najdoszajniejszego Laureata.

W ostatnich dniach książdz arcybiskup obchodził swoje jubileusze – 50-lecia kapłaństwa i 25-lecia sakry biskupiej. Padało pod adresem Dostojnego Jubilata wiele ciepłych słów i wyrazów uznania ze strony przedstawicieli różnych środowisk kościelnych, jak również życia społecznego, politycznego i kulturalnego.

Nie chciałbym w tym momencie zatrzymywać się na bardzo bogatej biografii Jego Ekscelencji związanej z posługą kapłańską i biskupią, która jest nam poniekąd znana. Jednak w tej wyjątkowej chwili warto zatrzymać się na działalności naukowej dostojnego Laureata.

Książdz arcybiskup studiował filozofię i teologię w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie, afiliowanym przez Papieski Uniwersytet Laterański w Rzymie. Następnie studiował historię Kościoła na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, gdzie uzyskał doktorat. Dysertacja dotyczyła genezy i przebiegu toruńskiego *Colloquium Charitativum* za Władysława IV w 1645 r. Nasz dostojny Laureat był także dwukrotnym stypendystą na Uniwersytecie w Moguncji u wybitnego historyka – ks. prof. Józefa Lortza – w Instytucie Historii Kościoła.

W latach 1962–1986 wykładał historię Kościoła i uczył języka

łacińskiego w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Chełmińskiej w Pelplinie. Gdy w 1985 r. został administratorem apostolskim Diecezji Warmińskiej, rozpoczął wykłady z historii Kościoła na Warmińskim Instytucie Teologicznym w Olsztynie, najpierw afiliowanym, a od 1995 r. agregowanym przez Stolicę Apostolską do Wydziału Teologicznego Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie.

Po włączeniu Warmińskiego Instytutu Teologicznego, już jako kościelnego Wydziału Teologicznego do powstającego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, 15 sierpnia 1999 r. objął z ramienia Stolicy Apostolskiej stanowisko wielkiego kanclerza tegoż wydziału.

W tym miejscu pragnę w szczególny sposób zaakcentować osobiste zaangażowanie księdza arcybiskupa w powstanie uniwersytetu, a w nim Wydziału Teologii. Powołanie uniwersytetu spełniło marzenia wielu pokoleń o utworzeniu w Olsztynie silnego, zintegrowanego ośrodka naukowego.

Książdz arcybiskup aktywnie uczestniczył w życiu nie tylko Wydziału Teologii, ale swoją obecnością i słowem uświetniał liczne spotkania i uroczystości ogólnouniwersyteckie, patronował wielu sympozjom i konferencjom naukowym.

Warto również zauważyć i to, że poza licznymi obowiązkami duszpasterskimi znajdował czas także i na twórczość naukową, która ma swoje odzwierciedlenie w wielu publikacjach, doty-

czących dzieł misji oraz historiografii kościelnej.

Wypada w tym miejscu podkreślić również fakt, że dostojny Laureat z ogromną troską uczestniczył w tworzeniu katolickich placówek oświatowych na terenie Archidiecezji Warmińskiej.

W tak podniosłej chwili pragnę odnieść się z wielkim uznaniem do wszystkich wymiarów Jego religijnej, pasterskiej i naukowej działalności, której towarzyszy zawsze dobro, miłość, prawda i niesłychana wrażliwość serca. O trudnych sprawach potrafi mówić z ogromną delikatnością, dostrzegając w każdym człowieku najpierw dobro. Wierność tej postawie widoczna jest w całym Jego pasterskim posługiwaniu.

Przytoczę tu słowa ks. bpa prof. dra hab. Juliana Wojtkowskiego, zamieszczone w Księdze Pamiątkowej wydanej przez Wydział Teologii na 75. urodziny naszego dostojnego Laureata: „Praca nauczycielska to przede wszystkim niezliczone kazania, homilie, przemówienia, głoszone podczas wizytacji, bierzmowań, poświęceń, uroczystości kościelnych i narodowych. MóWIONE z serca do serca w wielkości nie zostały utracone w druku, a dyspozycje książdz arcybiskup niszczy, aby się nie powtarzały”.

Do niniejszej laudacji pozwalam sobie dołączyć wyrazy wdzięczności oraz najserdeczniejsze gratulacje i życzenia. Niech MIŁOŚĆ I PRAWDA będą nadal celem, sensem i spoiwem wszelkiego posługiwania Waszej Ekscelencji.

Cyprian Rogowski